

„Hudba musí vycházet z mých pocitů, ne jak to chtějí ostatní, jinak není upřímná.“

Absolventka UHK Adéla Řezáčová alias Adusha dobývá sociální sítě vlastní hudbou. Skrz písničky chce pomáhat lidem.

28.7.2025 - Michaela Škeříková | Univerzita Hradec Králové

Adélo, vzpomínáš si ještě na svoje začátky na Univerzitě Hradec Králové? Co tě tehdy přivedlo ke studiu oboru Sociální patologie a prevence?

Já jsem se pro Univerzitu Hradec Králové rozhodla už během dnů otevřených dveří. Hned mě to město i samotná univerzita přesvědčily, že právě sem patřím. Hlásila jsem se tehdy ještě na španělštinu a archeologii, na všechny obory jsem se dostala, ale chtěla jsem něco, co se blíží kriminalistice. Zároveň mě přitahovala temná témata... a upřímně, na psychologii jsem si úplně nevěřila. Tak jsem si vybrala sociální patologii a prevence a bylo to nejlepší rozhodnutí. Ten obor jsem si zamilovala.

Takže do Hradce Králové se pořád ráda vracíš?

Ano, rozhodně. V budoucnu bych tu ráda žila.

Ty skládáš svoje písničky a často zpíváš právě o těžkých tématech, jako je třeba domácí násilí nebo vnitřní nejistota. Proč mají tvoje písně většinou tento hlubší psychologický podtext? Je to z toho důvodu, jak si i řekla v úvodu, že tě taková témata lákají?

Rozhodně, ale hlavně já ráda píšu o věcech, o kterých se moc nemluví. Každý druhý zpívá o lásce a je to v pořádku, ale mě spíš lákají ty stinnější stránky lidské psychiky. Každý máme dny, kdy se necítíme dobře, a já o tom chci mluvit skrz hudbu. Myslím si, že to může někomu pomoci nebo alespoň ujistit, že v tom opravdu není sám. Zároveň tím, že jsem tady na UHK studovala Sociální patologii a prevenci, tak jsme se o takových věcech učili a čím víc jsem se ve svém oboru vzdělávala, tím víc jsem měla materiálu pro svoje skládání. Upřímně ale úplně nejvíc čerpám ze života, a to ať už z vlastních zkušeností nebo ze situací, které prožívají lidé kolem mě.

Takže velkou část inspirace pro skládání svých písní bereš ze svého okolí?

Ano, je to tak, ne vždycky je to stoprocentně podle reality. Někdy příběh trochu upravím, ale snažím se skládat písně tak, aby lidem pomohly, aby když si je poslechnou, tak se ujistili, že v tom nejsou sami. Například píseň E.T. je jedna z těch, která mi mluví z duše.

Dáš nám malou ukázkou textu?

„E.T. volá domů. Nevím kam a nevím komu. Ale Houston máme problém. To nebude dobré.“ Ta písnička vystihuje pocit ztracenosti, jako kdyby byl člověk cizincem ve vlastním světě. A myslím, že tenhle pocit někdy zažije úplně každý.

Vzpomeň si, kdy tě vůbec napadlo, že začneš skládat svoje písně?

Začala jsem psát už jako malá, ale to byly spíše básničky, a podle toho to také vypadalo. První písničku jsem složila asi ve 12 nebo 13 letech, ale taková první smysluplná přišla v šestnácti. Odvahu začít svoje písně dávat mezi lidi, tak to přišlo až ve dvaceti.

Ve dvaceti jsi už byla na UHK. Cítla ses tu tak bezpečně, že jsi začala svoji tvorbu sdílet veřejně?

Ano, rozhodně. Měla jsem kolem sebe lidi, kteří se aktivně zajímali o to, co dělám. Založila jsem si hudební Instagram a začala pod jménem Adusha vydávat svoje první písničky. Velký zlom pro mě ale přišel i díky tomu, že jsem během studia mohla dvakrát vycestovat do zahraničí a zkusila jsem si tam na nějakou dobu žít. To mi doslova změnilo život. Najednou jsem byla odkázaná sama na sebe, musela jsem si se vším poradit, a to mě neskutečně posílilo. Právě tam jsem získala tolik potřebné sebevědomí, bez kterého se člověk jen těžko odhodlá ukázat světu kus sebe na sociálních sítích.

Ty jsi na UHK vystupovala i na veletrhu pracovních příležitostí JobStart v rámci Talent stage. Jaké to bylo?

Bylo to jedno z mých prvních větších vystoupení, zpívala jsem tady asi 30 minut. Měla jsem velkou trému, ale zároveň jsem věděla, že mě podporují moji spolužáci, kteří se na mě přišli podívat. Bylo to skvělé a ráda na to vzpomínám.

Tvoje písničky mají aktuálně na sociálních sítích milionová zhlédnutí. Pamatuješ si moment, kdy ti došlo, že to, co tvoříš, má opravdu smysl?

Ten moment přichází vždy ve chvíli, kdy mi někdo pošle osobní zprávu, ve které mi napíše, že mu moje písnička pomohla v těžké životní situaci a že si z ní vzal inspiraci. Jednou mi napsal jeden pan učitel, že v rámci nějaké hodiny měli debatu na téma inspirativní umělci a moje tvorba tam zazněla jak od holčičky ze základky, tak od studentky z vysoké školy. A já si říkám, že si jenom píšu písničky na papír... a pak se moje tvorba stane tématem školní diskuze na téma inspirace. To je pro mě ta největší odměna, čísla jsou sice krásná, ale nenahradí to ten pocit, že moje písničky opravdu někomu pomáhají.

Pojďme se ještě podívat zpět do roku 2023. V tomto roce jsi dělala státnice a zároveň ses probojovala až do finále soutěže Česko Slovensko má talent. Jak se to dalo zvládnout?

Bylo to náročné, ale zároveň tím, že mě čekaly, a teď to myslím v uvozovkách, jenom státnice, tak se to dalo zvládnout. Zkoušky jsem úspěšně dokončila v červnu, to ze mě spadl velký stres a asi za tři týdny nato jsem šla do talentu, kde jsem se probojovala až do finále. Byla to taková dvojí euforie.

Co ti účast ve finále této soutěže dala? Změnil se nějak tvůj pohled na hudbu nebo samu sebe?

Určitě mě to hodně změnilo. Na začátku to pro mě byl silný zážitek, protože nejdřív přišla velká vlna podpory od přátel a blízkých, ale pak kritika od lidí, které jsem vůbec neznala, a to bylo hodně náročné. Postupem času jsem si ale začala uvědomovat, že se nemůžu nechat ovlivňovat tím, co si o mně myslí ostatní. A tak přistupuju i ke své hudbě, pokud bych se totiž nechala ovlivnit tím, co ode mě očekávají ostatní, ztratilo by to autenticitu a já chci být upřímná, jak k sobě, tak i ke své hudbě. Když mi někdo řekne, ať napíšu pozitivní písničku, tak já ji klidně napíšu, ale až ve chvíli, kdy to budu skutečně cítit. Jinak by to nebylo opravdové. A takhle to mám i ve svém životě, hlavně se chci řídit tím, co cítím já.

<https://www.uhk.cz/cs/univerzita-hradec-kralove/uhk/aktualne/hudba-musi-vychazet-z-mych-pocitu-n-e-jak-to-chteji-ostatni-jinak-neni-uprimna.-absolventka-uhk-adela-rezacova-alias-adusha-dobyva>

[socialni-site-vlastni-hudbou](#)